

Бошно Богетић

Т И Т О

*Нашу колевку, јуче њихаше земљу,
Савио је лук, одапео стрелу
И стазом просуо црвена врела
Братски напитак да пијемо
Слаћи од љубави.*

*Он живи где је вода бистра.
И мирис му открива мисао:
Од његових речи проклија зрно,
Па свагда узбуди ме обред
Кад у дому уста примичемо хлебу.*

*Ничу храстови и мисле
Како је лепо
У најлепшем свом расту
Имати друга тако верног
Чија се реч препознаје на наковњу.*